

Mál nr. 360/2016
M og
vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar Í.

Kona féll niður stiga og slasaðist 17.9.2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 2.11.2016 ásamt fylgiskjöllum 1-6.
2. Bréf V dags. 10.11.2016 ásamt fylgiskjöllum 1-2.

Málsatvik.

M lýsir atvikum með þeim hætti að hún hafi verið á leið niður tröppur í húsnæði Í og rekið sig í kant á fjórða þrepi og fallið niður stigann og slasast. M krefst skaðabóta úr ábyrgðartryggingu Í hjá V og telur að stiginn þar sem hún datt hafi ekki verið í forsvaranlegu ásigkomulagi. M telur sig hafa rekist í gúmmíborða sem lagður er í állista fremst á öllum þrepum stigans, sem hafi verið laus í állistanum og slitinn í fjórða þrepi. Af hálfu M er því haldið fram að Í, sem umráðaaðili fasteignarinnar þar sem slysið varð, beri skaðabótaábyrgð á slysi M og segist M hafa fært sönnur á að stiginn þar sem hún datt hafi verið vanbúinn og vísar til úttektar byggingarfulltrúa Reykjavíkur um stigann þar sem segir „Tröppunef (gúmmíborði) er slitinn í öllum þrepum. Listinn er rifinn í 4.þrepi og laus í állista”. Í lögregluskýrslu vegna slyssins sem gerð er á slysdegi segir “Flísalagðar tröppur og flísalagt gólf var þurrt. Kantur er framan á þrepum.” V hafnar bótaábyrgð og segir að lögregluskýrslu á slysdegi gefi ekki til kynna vanbúnað á tröppunum þar sem M féll. V bendir á að rannsókn byggingarfulltrúa Reykjavíkurborgar á tröppunum hafi verið gerð ári síðar hafi leitt í ljós lausan borða á tröppunefi og segir V að á því ári sem leið hafi fjöldi fólks farið um stigann og umsögn byggingarfulltrúans sé ekki sönnun um ástand trappanna á slysdegi. Þá segir V að ekki hafi verið sýnt fram á að tröppurnar uppfylli ekki byggingarreglugerð eða aðrar reglur sem gilda um fasteignina sem um ræðir. V segir að jafnvel þó að tröppurnar hafi verið vanbúnar á slysdegi þá hafi ekki verið sýnt fram á að starfsmenn Í hafi vitað af vanbúnaðinum fyrir slysið og vanrækt að bregðast við því og tjón M verði ekki rakið til vanbúnaðar á fasteign Í eða saknæmri háttsemi starfsmanna Í.

Álit.

Í lögregluskýrslu sem gerð var á slysdegi er hvergi vikið að vanbúnaði á tröppunum þar sem M féll. Þá verður ekki greint af myndum sem fylgja lögregluskýrslunni að umrædd trappa þar sem M rakst í og féll eða aðrar hafi verið vanbúnar á slysdegi. Sú úttekt sem M vísar til af hálfu byggingarfulltrúa er ekki framkvæmd fyrr en ári eftir slysið og felur ekki í sér sönnun um aðstæður á slysdegi. Af hálfu M er því ekki sýnt fram á að umræddar tröppur hafi verið vanbúnar á slysdegi eða atvik eða aðstæður með þeim hætti að Í beri skaðabótaábyrgð vegna líkamstjóns M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu Í hjá V.

Reykjavík 29.11.2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.